

Brimil gjørdist ein dæðr skomm

Ta> kostaði Føroya Sjómannsskúla eina knappa hálva millión at senda næmingar til Danmarkar at sigla, tí Brimil ikki slapp at loysa. Ta> er meira, enn yvirmenninir krevja í lønarhækkan í eitt heilt ár. Ein vanærilig skomm, siga fakfelagsformenninir

BRIMIL
Edvard Joensen

At Sjómannsskúlin noyddist at senda næmingarnar til Danmarkar at sigla í heyst



Eykajáttanin til Sjómannsskúlan var dæðri enn krøvini um lønarhækking til yvirmenninar á Brimli høvdu kostað eitt heilt ár

kostaði meira, enn kravi> um lønarhækkan til yvirmenninar á Brimli kostar í eitt heilt ár.

Føroya Sjómannsskúli noyddist at bi>va Figgjarnevndina um eina eykajáttan upp á 471.000,- krónur fyri at næmingarnir skuldu fá kravdu siglingina í samband við undirvísingina, sigur Dánjal Johan Poulsen, stjóri á Føroya Sjómannsskúla.

Hetta komst av, at Sjómannsskúlin hev>i rokna> við, at næmingarnir skuldu við Brimli. Men hann liggur svinabundin í Noreg, og tí var> ney>ugt at leiga skip, sum lá í Esbjerg, og senda allar næmingarnar til Danmarkar.

Um semja hev>i veri> fingin millum fakfeløginu og Figgjarmálastæðri>, hev>i hesin trupulleikin ikki veri>, og tann hálva milliónin hev>i veri> spard.

Brimil er útgjörður við skúlastovu við øllum tí, sum til slíka undirvísing hoyrir, júst fyri at sjómannsskúlanæmingarnir skulu kunna brúka skipi> í undirvísingini. Har er øll nautisk útger>, sum krevst og finst, og ta> kostar heldur ikki einki.

Dánjal Johan Poulsen áðannar, at ta> var ein strika í rokningini hjá skúlanum bæi so og so, at Brimil ikki kom. Ikki bara hendan eykajáttanin, men eisini ta>, at siglingin fall nógð seinni enn ætla> og tí kom í so nær próvtøkuni. Hann legg-

ur tó dent á, at seinkingin ikki hevur ávirkar> próvtøkuna kortini.

Dæðri enn yvirmenninir

Men við tí er ikki øll søgan søgd.

Grundin til, at Brimil liggur, er jú tann, at Figgjarmálastæðri> og fakfeløginu, sum vara av manningini á skipinum, ikki kunnu semjast um lønarkrøvini.

Feløginu hava sett síni krøv, sum myndugleikarnir vísa aftur við teirri grundgeving, at tey kosta ov nógð.

Samstundis ver>ur latin eykajáttan til sjómannsskúlanæmingar, sum koma í ney> av júst hesi fastlæstu stovu, sum er í minsta lagi> 26.000,- krónur hægri, enn krøvini um lønarhækkan til yvirmenninar eru í eitt heilt ár. Og tá ver>ur rokna> við endaløn til allar navigatorarnar. Bæi skipara og stærimenn.

Hetta tí, at ikki bar til, áðrenn bla>ð fór til prentingar, at fáa nágreiniligu innplasingarnar hjá yvirmonnunum.

Sambært upplæsingum frá Figgjarmálastæðrinum, krevja navigatorar og maskinmenn eina lønarhækkan, sum á endaløn við pensión fer at kosta 445.000,- krónur árliga. Ta> eru 26.000,- krónur minni enn Sjómannsskúlin fekk í eykajáttan.

Í hesi upphæð er, sum

sagt ikki tikin hædd fyri persónligum innplasingum hjá teimum einstøku yvirmonnunum, men bert rokna> við hægstu endaløn. Ta> vil siga, at munurin ivaleyst er størri.

Hinvegin skal so eisini sigast, at eisini dekkararnir hava sett síni lønarkrøv, sum ikki hevur bori> til at fingi> upplæst enn. Til tess eru tær samráðingarnar komnar ov stutt, sigur Gunnleivur Dalsgar>, forma>ur í Starvsmannafelagnum, sum umbo>ar dekkarar og kokkar.

Skomm

Bæi Ellintur Abrahamsen, forma>ur í Skipara- og Navigatorfelagnum, og Gunnleivur Dalsgar>, forma>ur í Starvsmannafelagnum, siga, at føroyskir myndugleikar hava gjørt sær so vanæriliga fyrri skommum uttanlands av hesum málinum.

Men ta>, sum teir eru eina mest argir um, er at landsstæðrisma>urin arbei>ir við einhvørjari ætlan um at loysa alt máli> við at gera alla manningina til tænastumenn.

Ta> minnir ein heilan hóp um tann skæmaskotspolitikk, landsstæðrisma>urin við figgjarmálum rak beint eftir seinasta starvsmannaverkfalli>, sigur Gunnleivur Dalsgar>, forma>ur í Starvsmannafelagnum. Og hann er púra samdur

við Ellinti Abrahamsen, tá hesin sigur, at ta> skal koma at standa rættiliga nógð á, áðrenn ta> ver>ur loysnin, bara at smoyggja eitt tænastumannheiti yvir manningarnar.

Gunnleivur Dalsgar> sigur, at alt hetta máli> visir bara, hvussu líti> skil fyrisitingin hevur fyri tí, hesir menninir gera. Ta> eru sanniliga ikki stuttleikatúrur, eitt bjargingarskip ger. Hann visir í hesum sambandi á ta>, sum júst hendi í Norðsjónum, har danskt bjargingarskip misti ein mann, tá teir í ódnarve>ir bjarga>u eini tæskari skipsmanning.

Og hann fer at halla til ta ásko>an, sigur forma>urin í Starvsmannafelagnum, sum ein ma>ur, hann tosa> við um dagarnar, hev>i.

Hesin ma>urin seg>ir bart út, at Føroyar - bæi politiskt og fyrisitingarlaga - vera stæðrar av einum flokki av gla>um amatør-um.

Karsten Hansen, landsstæðrisma>ur við figgjarmálum, var ikki at hitta, áðrenn bla>ð fór til prentingar.



Malan Marnersdóttir vart doktararitger>

Fitt av fólki, harímillum fleiri føroysk lesandi, høvdu leita> sær inn í eitt nýbyggt auditorium á lærda háskúlanum í Árhús friggjadagin, tá bókmentaføingurin og rektarin á Fróðskaparsetrinum Malan Marnersdóttir vardi føroysku doktararitger> sína

DOKTARARITGER>
Rúnar Reistrup

Árhús: – Hatta var ein fruktagó> verja fyri mitt viðkomandi. Eg fekk nógvar gó>ar afturmeldingar og nógð gó> hugskot til at arbei>a víðari við.

Solei>is seg>ir Malan Marnersdóttir, bókmenta-

frøingur, eftir at hava siti> meira enn fæðra tímar í brennideplinum og vart doktararitger> sína á lærda háskúlanum í Árhús friggjadagin.

Ritger>in, sum Føroya Fróðskaparfelag gav út sum bók 20. oktober í ár undir heitinum “Hvør av ø>rum - samanseting, frásøgn og millumtekstleiki í føroyskari skaldsøgu eftir 1970” er úrslit av átta ára langum arbei>vi hjá nêðklækta doktaranum.

– Fyrireikingararbei>vi byrja>ði tá eg í 1992 fekk stu>ul frá Humanistisk Forskningsfond. Tá færa>ist eg í nakrar mána>ir í millum anna> í Danmarkar og Noregi, har eg gjørdi uppsøkjandi arbei>vi og var til fyrilestrar, meðan eg so lívandi fann fram til, hvat eg skuldi leggja dent á í komandi ritger>ini.

Spríkir úr 8 skaldsøgum

Doktararitger>in hjá Maluni Marnersdóttir tekur útgangsstø>vi í átta føroyskum skaldsøgum, i> hava ta> til felags, at tær eru skriva>ar eftir 1970. Í ritger>ini ver>a gongdin og frásagnarvurskiftini greina>, og harumframt ver>ur hugt at tí, sum kalla> ver>ur millumtekstleiki í teimum átta skaldsøgnum. Hetta seinasta er ein kanning av, hvussu søgur og temu ganga aftur og so at siga “arvast” frá einum bókmentaverki til eitt anna>

Malan valdi at skriva doktararitger>ina á føroyskum, hóast ta> ikki vóru føroyingar, i> skuldu meta hana. Hetta er bert a>ru fer> at ein doktararitger> er skriva> á føroyskum máli.

– Men eg havi ikki hoyrt

– Eg fekk nógvar gó>ar afturmeldingar og nógð gó> hugskot til at arbei>a víðari við, seg>ir Malan Marnersdóttir, tá hon vardi doktararitger>ina friggjadagin

a>ri ritger>ina á føroyskum. Fólk í eru køn í norrønum duga eisini at lesa føroyskt, sigur Malan Marnersdóttir. Opponentirnir við doktaraverjuna vóru Idar Stegane professari við lærda háskúlan í Bergen og Rolf Reitan lektari við lærda háskúlan í Árhús, og teir var Malan Marnersdóttir væl nøgd við.

– Í einum so umfatandi verki sum einari doktararitger>, so eru ta> altí> okkurt, sum man er farin lættari um enn man kanska burdi, men hinvegin ber ta> jú ikki til at ganga allar vegir ísenn. Teir høvdu fleiri gó>ar viðmerkingar um hvussu hetta og hatta kundi veri> gjørt ø>rvisi, og eg haldi meg hava fingi> nógð burtúrur, seg>ir Malan Marnersdóttir eftir at hava vart ritger>ina.

Hvat nú

Eftir at sjálv ritger>in bleiv li>ug fyrr í ár, hevur bókmentaføingurin brúkt tí>ina til at fyrireika seg til at verja hana. Fyrireikingin

hevur millum anna> veri> at kaga enn einafer> í tær átta skaldsøgurnar og uppríska teoretiska kunneikan. Friggjadagin klokkan hálvum seks var so alt knappliga li>ugt.

– Ta> kennist lægi>, men tann stóra reaktiónin er ikki komin enn haldi eg. Hon kemur helst ikki fyrr enn eg fari til Føroya aftur, seg>ir Malan Marnersdóttir, sum valdi at vera verandi í hús í nakrar dagar og taka sær av løttum eftir at hava vart ritger>ina.

– Eg havi hoyrt at tann kenslan sum man fær tá arbei>vi> nú knappliga er li>ugt kann samanberast við at detta ni>ur í eitt stórt svart hol, so nú fáa vit at siggja um ta> eisini fer at henda fyri meg.

Rektarin á Fróðskaparsetri Føroya fer tó ikki heim til ein tóman kalendara, tí hon hevur longu a>rar verkætlanir í gongd. Millum anna> arbei>ir hon saman við ø>rum fram ímóti at gera eina samla>a føroyska bókmentasøgu.

Ternan royndartúr



Arbei>vi> við at skifta maskinurnar í Ternuni er komi> so miki> álei>is, at sett ver>ur í gongd í dag

SAMFER>SLA

Gongur alt væl, kann Ternan vera aftur í sigling kanska einafer> í næstu viku.

Arbei>vi> við at skifta maskinurnar er li>ugt, og sett ver>ur í gongd í dag. Tá er bæi> ísetan av

maskinum, el-installatiónir og hvat nú er at gera li>ugt. Spannandi ver>ur so at vita, hvussu ta> fer at roynast, sigur Magnus Magnussen, tekniskur stjóri á Strandfaraskipum Landsins. Ta> kann altí> okkurt smávegis vera at rætta uppá. Men tekniski stjórin væntar, at ta> ganga bara nakrir heilt fáir dagar, til Ternan er aftur í regluligari sigling.

ej

Jólasølustevnan 2000

í ítróttarhøllini á Kambsdali 09.-10. desember

SKRÁ:

Leygardagin 09. des.

- Kl. 14.00 Jólasølustevnan letur upp
- Kl. 15.00 Stevnan verður sett
- Kl. 16.00 Mótaframsýning
- Kl. 17.30 klovnar
- Kl. 19.00 Óli og Juul spæla harmoniku
- Kl. 20.00 Mótaframsýning
- Kl. 21.00 Niels, Petur Jacob og Hans Jacob undirhalda
- Kl. 22.00 Sølustevnan letur aftur

Sunnudagin 10. des.

- Kl. 15.00 Jólasølustevnan letur upp
- Kl. 16.00 Mótaframsýning
- Kl. 17.00 Vísusangur úr Klaksvík
- Kl. 18.00 Trøllapætur
- Kl. 20.00 Mótaframsýning
- Kl. 21.00 Blandaða kórið úr Fuglafirði syngur
- Kl. 22.00 Lutaseðlarnir verða drignir og sølustevnan endar

Skipað verður fyri barnaansing